

РЕШЕНИЕ

№ 4437

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3123** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. С. К. от [населено място] срещу Решение № 431 от 05.02.2022 г., постановено по НАХД № 15502/2021г. по описа на СРС, 108-ми състав, с което е потвърдено НП № 21-4332-020890/14.10.2021 г., издадено от началник група към отдел „ПП” при СДВР, в частта по т. 1 от НП, с която лицето е санкционирано за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), с което на основание чл. 174, ал.1, т. 2 от ЗДВП е наложена глоба от 1000 лева и лишаване от правоуправление на МПС за 12 месеца. С касационната жалба се релевират основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В писмена молба поддържа жалбата.

Ответникът – СДВР, редовно уведомен не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като

подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващата жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 22.09.2021 г. около 11:25 часа в [населено място] С. К. управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел „М6“ е рег. № 381М065, движейки се по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. След зала „Ф.“ бил спрял за проверка от екип на ОПП- СДВР, част от който бил свидетелят К. М. К. - младши автоконтрольор. Тъй като при проверката свидетелят усетил миризма на алкохол същият изпробвал водача на автомобила - К. за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 ARDM 0215. Последното отчетло положителен резултат от 1,40 промила алкохол в издишания въздух. Предвид получения резултат на К. бил издаден талон за медицинско изследване № 087719 за явяване в УМБАЛ „Св. А.“ - С. за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта чрез химическо изследване. Водачът бил придружен от екипа на ОПП-СДВР до болничното заведение, където дал кръвна проба за изследване за наличие на алкохол в кръвта.

С оглед направените в хода на проверката констатации свидетелят К. К. съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бланков № 481926/22.09.2021 г. за нарушения на чл. 5, ал. 3 т. 1 от ЗДвП и чл.100, ал.1 т. 1 ЗДвП. АУАН бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал без възражения.

На 23.09.2021 г. било извършено изследване на кръвната проба, дадена от кастора в УМБАЛ „Св. А.“ - С. по метода на газовата хроматография и било установено наличие на алкохол в концентрация 1,18 промила, за което бил съставен протокол за химическо изследване.

Въз основа на горепосочения АУАН и като взел предвид резултатите от химическото изследване на кръвната проба било издадено процесното НП.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на К. не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на производството и ограничаващи правото на защита на лицето.

Решението е правилно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушенията и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства - както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушенията, визирани в нормата на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

С разпоредбата на чл.5, ал.3 ЗДвП е въведена императивна забрана за водачите на пътни превозни средства (ППС) да ги управляват под въздействие на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 месеца и глоба от 1000 лева, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.

Не е налице нарушаване на правото на защита на лицето, тъй като същият е бил запознат за какво нарушение му е бил съставен АУАН, налице е единствено разминаване в санкционната норма, поради по- висок резултат на концентрация на алкохол в кръвта при издаване на АУАН. При двата случая обаче касаторът е нарушил забраната да управлява МПС под въздействие на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда промила. След установяване на точният резултат на концентрация на алкохол в кръвта е издадено НП, с което на лицето е наложено съответното наказание.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 431 от 05.02.2022 г., постановено по НАХД № 15502/2021г. по описа на СРС, 108-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

